

Under Krigen har Flæskemaksimalprisen været betydelig lavere i Forhold til Kornprisen.

Men med de nuværende Priser paa Flæsk og Korn maa man altsaa regne med, at 6 kg Mælk er lige saa meget værd til Svinefoder som 1 kg Korn til 23 Øre, og det bliver saa knapt 4 Øre pr. kg Mælk.

Med dette Udgangspunkt vil 26 kg sød Mælk blive udbragt i:

1 kg Smør.....	Kr. 5,30
25 — Mælk.....	— 1,00
	Kr. 6,30

Det giver ca. 24 Øre pr. kg minus Driftsomkostninger 3 Øre, og saa bliver Nettoprisen ikke 29 Øre pr. kg, som Flertallet anslaar, men kun 21 Øre pr. kg sød Mælk.

Selv om vi vil indrømme, at under gunstige Forhold og Held med Svineproduktionen kan Skummetmælken udbringes i mere end 4 Øre pr. kg til Fodring, saa ligger Tallet 12 Øre dog altfor højt.

Vort Standpunkt er dog ikke ene bestemt af saadanne Beregninger.

I de hidtil foretagne Fodringsforsøg haves der ikke Resultater, der tillader en beregningsmæssig Paavisning af, om den fordelagtigste Anvendelse af de tilstedeværende Foderemner, naar disse alene bestaar af et saa ensidigt Foder som Roer og Halm, sker til f. Eks. Malkekøer, Ungkvæg eller Heste.

Vor Mening om, hvad der bør vælges i denne Sag, sætter vi paa vort praktiske Skøn og paa den Føling, vi har med Landbrugets Mænd. Og efter dette maa vi vedblivende anse det for betænkeligt at gaa under den af Mejeriorganisationerne anførte Pris.

For de mange Tusinde Landbrugere, som Kornloven ikke levner en Kærne til Kvæget, ligger det meget nær at indskrænke Malkekøernes Antal, fordi de daarligst kan klare sig og give Udbytte paa Roer og Halm — Høvlen var jo meget ringe.

Ungkvæg kan bedre betale disse Foderemner, ja de kan endog alene paa dette Foder naa op til Eksportmarkedernes bedre Klasser.

Arbejdsheste holdes selvfølgelig kun i fornødent Tal til Jordens Drift, men baade disse saavel som Plage og Føl er ogsaa i Stand til at betale Roerne med en god Pris.

Saadanne Betragtninger er ledende for Landmændene.

Opstillede Teorier og talmæssige Beregninger og „Beviser“ bryder de sig ikke om og gaar ikke efter — særlig under de forhaandenværende Forhold.

De handler ud fra deres eget praktiske Skøn.

Den dem iboende sunde Konservatisme tilsiger dem at holde paa deres Malkekøer. Der er ikke Tale om nogen Omvæltning, men om en større eller mindre Indskrænkning af Køernes Antal.

De ved godt, hvad det Smør koster, der udføres, og de ved god Besked med, hvad deres egne Mejeriforeninger har beregnet og opstillet som en Mindstepris under de forhaandenværende Omstændigheder.

En Underkendelse heraf vil vække Uvilje og kan blive det Stød, der for de vaklende kan give Udslag til en Side, der ikke er hverken ønskelig eller forenelig med Samfundets sande Tarv i den kommende Tid.

Af disse Grunde maa vi vedblivende tilraade det høje Ministerium at følge Mejeriorganisationernes Forslag paa dette Punkt.

p. t. Kjøbenhavn, 20. September 1918.

P. P. Pinstrup.

L. Broberg.